

Jedovaté houby a nový autor v naší známkové tvorbě

Název emise: Jedovaté houby

Den vydání: 22. 4. 2020

Hodnota: 190 Kč (sešitek 5x 2 ks samolepicích písmenových známek „B“ = 19 Kč)
 „B“ - **Muchomůrka červená**; kat. č. 1071
 „B“ - **Hřib satan**; kat. č. 1072

Rozměr známkového obrazu: 23 x 30 mm

Rozměry sešitku: 185 x 84 mm

Výtvarný návrh: Mikuláš Kavan

Druh tisku: plnobarevný OF; PTC Praha

Papír: samolepicí fl-an-OF

Tisková forma: 6x (5x 2 známky)

Náklad: 150.000 sešitků (prvotní náklad)

FDC: nebyly vydány

Češi jsou (alespoň podle Wikipedie – a ta rozumí skoro všemu 😊) nejvášnivějšími houbaři na světě. Není tedy divu, že se tahle skutečnost odrazila i v naší známkové tvorbě. Stačí vzpomenout na legendární Svolinského a Jirkovy Houby z roku 1958, z novějších pak na soutiskovou emisi Sasky a Fajta z roku 2000 nebo předloňský sešitek Knotků. Nyní tedy vyšlo vydání další, a s ním do naší známkové tvorby vstoupil nový autor – akademický malíř Mikuláš Kavan (1974).

Své houby pojal jinak, než tomu bylo u předchozích emisí, přitom sympaticky jednoduše a do detailu česky (české je i použité písmo, jehož autorem je typograf Marek Pistora, žák dalšího tvůrce našich známek Jana Solpery).



Mikuláš Kavan

Mě na první pohled zaujal kontrast mezi barevnou kresbou houby (přesněji její plodnice, celá houba je schovaná pod povrchem země a tvoří organismus, jemuž lidově říkáme podhoubí) a bílým listem resp. šiškou. Vysvětlení je uvedeno vlevo na vnitřní straně sešitku – autor upozorňuje na prostředí, v němž každá ze zobrazených hub převážně roste, hřib satan v lese



listnatém a muchomůrka červená v jehličnatém. Jednobarevnou kresbu pak zvolil proto, aby tenhle výtvarný doplněk nerušil hlavní téma.

Nová emise se mi líbí, a tak doufám, že jejímu autorovi budou svěřeny i další úkoly na poli známkové tvorby – a zrovna třeba na témata související s přírodou. Má k tomu ostatně všechny předpoklady: Je vystudovaným výtvarníkem, vedle vlastní tvorby se věnuje i pedagogické činnosti na Střední škole designu v Lysé nad Labem, a je i „přírodním člověkem“, snažícím se žít co nejlépe v souladu s životním prostředím. K tomu pochází z umělecké rodiny, jeho tatínek Jan Kavan je předním tvůrcem našich poštovních známek a maminka Stanislava je sochařkou (před časem jsem v téhle rubrice psal, že je škoda, že nebyla použita její busta profesora Holého jako předloha na známku k jeho počtě). Jde tedy už o druhou generaci věnující se tvorbě známek, podobně jako je tomu v rodině Sivků (otec Václav a syn Pavel) nebo Knotků (tam jde dokonce o generaci třetí: Ladislav Jirka, jeho dcera Libuše Knotková a jeho vnuk Kamil Knotek). Na předávání povolání v rodině se dívám s velkými sympatiemi, a je jedno, jestli jde o řemeslo nebo umění (ostatně i já jsem zdědil povolání po tatínkovi, který byl jako já filatelistickým znalcem). Vidím v tom kus zdravé tradice, něco stabilního, co nás ukotvuje v mnohdy rozvířené a nejisté současnosti.

Mikuláši Knotkovi tedy gratuluju ke zdařilému vstupu do známkové tvorby a přeju mu, aby i další úkoly na tomto poli zvládl stejně dobře, jako tenhle. **FB**

